

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiotredje årgången

21 september 2020

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2020/C 313/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2020/C 313/02	Mål C-137/18: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Dresden – Tyskland) – hapeg dresden gmbh mot Bayrische Strasse 6-8 GmbH & Co. KG (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Frihet att tillhandahålla tjänster – Direktiv 2006/123/EG – Bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka det föreskrivs ett lägsta arvode för ingenjörer och arkitekter)	2
2020/C 313/03	Mål C-522/18: Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 29 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – DŚ/ Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle (Begäran om förhandsavgörande – Det saknas anledning att döma i saken)	2
2020/C 313/04	Mål C-647/18: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 15 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Okrazhen sad – Vidin – Bulgarien) – Corporate Commercial Bank, i likvidation mot Elit Petrol AD (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Civilrättsligt samarbete – Insolvensförfaranden – Retroaktiv ändring av genomförandevillkoren för ömsesidig kompensation som genomförts med ett kreditinstitut i konkurs – Rättsstatsprincipen – Rättssäkerhetsprincipen – Rätt till ett effektivt rättsmedel)	3

2020/C 313/05	Mål C-11/19: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Azienda ULSS n. 6 Euganea mot Pia Opera Croce Verde Padova (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 10 h – Artikel 12.4 – Särskilda undantag för tjänstekontrakt – Civilförsvartjänster, räddningstjänster och tjänster för förebyggande av fara – Icke vinstdrivande organisationer eller sammanslutningar – Reguljära och akuta sjuktransporter – Regional lagstiftning som innehåller krav på att i första hand använda sig av samverkan mellan upphandlande myndigheter – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Motiveringskyldighet)	4
2020/C 313/06	Förenade månen C-89/19–C-91/19: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Rieco SpA mot Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19 (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 12.3 – Nationell lagstiftning som prioriterar upphandling till nackdel för ”in house”-kontrakt – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte är möjligt för en upphandlande myndighet att förvärva andelar i ett organ som ägs av upphandlande myndigheter om förvärvet inte säkerställer att myndigheten får kontroll över detta organ eller vetorätt)	5
2020/C 313/07	Mål C-172/19 P: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 31 januari 2020 – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) mot Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG och Europeiska kommissionen (Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Miljö – Direktiv 2010/75/EU – Slutsatser i fråga om bästa tillgängliga teknik (BAT) – Genomförandebeslut (EU) 2017/1442 – Stora förbränningsanläggningar – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Deltagande i den process som ledde till att rättsakten antogs – Förfarandegarantier vid antagandet av rättsakten – Ändrad grund – Grunderna avseende åsidosättande av sökandens processuella rättigheter saknar stöd – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	6
2020/C 313/08	Mål C-368/19: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 16 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl mot Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA (Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Tillnärmning av lagstiftning – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Restriktioner för uppsättning av reläantennor för mobiltelefoni som införts av de lokala myndigheterna – Avsaknad av tillräckliga uppgifter om skälen till varför det är nödvändigt att tolkningsfrågan besvaras för att den nationella domstolen ska kunna avgöra det nationella målet – Uppenbart att talan ska avvisas)	6
2020/C 313/09	Mål C-381/19: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 15 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – SC Banca E SA mot GD (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EG – Införande av ett nytt rättsmedel under pågående förfarande – Rättssäkerhets- och effektivitetsprinciperna)	7
2020/C 313/10	Mål C-226/20 P: Överklagande ingett den 29 maj 2020 av Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 12 mars 2020 i mål T-835/17, Eurofer mot kommissionen	8
2020/C 313/11	Mål C-247/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Appeals Service Northern Ireland den 7 april 2020 – VI mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	9
2020/C 313/12	Mål C-261/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15 juni 2020 – Thelen Technopark Berlin GmbH mot MN	10
2020/C 313/13	Mål C-265/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep Antwerpen (Belgien) den 15 juni 2020 – FN mot Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM	11

2020/C 313/14	Mål C-277/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 24 juni 2020 – UM	12
2020/C 313/15	Mål C-285/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 29 juni 2020 – K mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)	12
2020/C 313/16	Mål C-301/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 7 juli 2020 – UE och HC mod Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank	13
2020/C 313/17	Mål C-302/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 9 juli 2020 – A – Övrig part: Autorité des marchés financiers	14
2020/C 313/18	Mål C-323/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21 juli 2020 – DQ mot Ryanair DAC	15
2020/C 313/19	Mål C-324/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22 juli 2020 – Finanzamt B mot X-Beteiligungsgesellschaft mbH	16
2020/C 313/20	Mål C-335/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre (Belgien) den 24 juli 2020 – PR mot Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	16
2020/C 313/21	Mål C-348/20 P: Överklagande ingett den 28 juli 2020 av Nord Stream 2 AG av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 20 maj 2020 i mål T-526/19, Nord Stream 2 mot parlamentet och rådet	17
2020/C 313/22	Mål C-351/20 P: Överklagande ingett den 30 juli 2020 av Liviu Dragnea av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 12 maj 2020 i mål T-738/18, Dragnea mot kommissionen	18
2020/C 313/23	Mål C-114/18: Beslut meddelat av domstolens fjärde ordförande den 17 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)- Förenade Konungariket) – Sandoz Ltd, Hexal AG mot G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland	19
2020/C 313/24	Mål C-537/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Förfarande inlett av YV, i närvaro av: Krajowa Rada Sądownictwa	19
2020/C 313/25	Mål C-811/18: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de – Spanien) – KA mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social	19
2020/C 313/26	Mål C-202/19: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen	20
2020/C 313/27	Mål C-203/19 P: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen	20
2020/C 313/28	Mål C-204/19: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europiska kommissionen, Europeiska unionens råd	20
2020/C 313/29	Mål C-205/19: Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd	20

2020/C 313/30	Mål C-542/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht Hamburg – Tyska) – YX mot Eurowings GmbH	21
2020/C 313/31	Mål C-661/19: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Handelsgericht Wien – Österrike) – fliightright GmbH mot Austrian Airlines AG	21
Tribunalen		
2020/C 313/32	Mål T-332/15: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot Iran – Frysning av tillgångar – Förteckning över personer och enheter som omfattas av dessa åtgärder – Sökandenas namn har tagits upp i förteckningen)	22
2020/C 313/33	Mål T-203/18: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – VQ mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB ålägger ett kreditinstitut för åsidosättande av artikel 77 a i förordning (EU) nr 575/2013 – Metoder för offentliggörande på ECB:s webbplats – Artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 och artikel 132.1 i förordning (EU) nr 468/2014)	22
2020/C 313/34	Mål T-576/18: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Crédit agricole mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB påfört ett kreditinstitut – Artikel 26.3 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 – Pågående åsidosättande av kapitalbaskraven – Överträdelse genom oaksamhet – Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande repressiv lagstiftning – Föreligger inte – Rätten till försvar – Sanktionsavgiftens storlek – Motiveringsskyldighet)	23
2020/C 313/35	Mål T-577/18: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Crédit agricole Corporate and Investment Bank mot ECB (Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB påfört ett kreditinstitut – Artikel 26.3 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 – Pågående åsidosättande av kapitalbaskraven – Överträdelse genom oaksamhet – Rätten till försvar – Sanktionsavgiftens storlek – Motiveringsskyldighet)	24
2020/C 313/36	Mål T-20/19: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket mediFLEX easySTEP – Äldre EU-figurmarke Stepeasy – Relativa registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	25
2020/C 313/37	Mål T-21/19: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easySTEP) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket mediFLEX easySTEP – Äldre EU-figurmarke Stepeasy – Relativa registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	26
2020/C 313/38	Mål T-328/19: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Scorify mot EUIPO – Scor (SCORIFY) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SCORIFY – Äldre EU-ordmärket SCOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	26
2020/C 313/39	Mål T-633/19: Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Essential Export mot EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU) ("EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmarke som påstås innehålla ordelementet "TOTU" och som är rött och svart – Äldre EU-figurmärkena TOTTO – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001")	27
2020/C 313/40	Mål T-170/19: Tribunalens beslut av den 22 juni 2020 – Sherpa Europe mot EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT) (EU-varumärken – Invändningsförfarande – Invändningen återkallas – Anledning saknas att döma i målet)	28

2020/C 313/41	Mål T-231/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 24 juni 2020 – Price mot rådet (“Interimistiskt förfarande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Beslut (EU) 2020/135 – Avtalet om Förenade kungarikets utträde ur unionen och Euratom – Förlust av unionsmedborgarskap – Begäran om uppskov med verkställigheten – Uppenbart att talan i första instans ska avvisas – Avvisning – Hänskjutande till domstolen – Bristande behörighet”)	28
2020/C 313/42	Mål T-463/20: Överklagande ingett den 20 juli 2020 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO –Wong (GT RACING)	29
2020/C 313/43	Mål T-466/20: Talan väckt den 20 juli 2020 – LF mot kommissionen	30
2020/C 313/44	Mål T-476/20: Överklagande ingett den 27 juli 2020 – Alteryx mot EUIPO – Allocate Software (ALLOCATE)	31
2020/C 313/45	Mål T-489/20: Överklagande ingett den 6 augusti 2020 – Eos Products Sàrl mot EUIPO (Formen på en sfärisk behållare)	31
2020/C 313/46	Mål T-491/20: Överklagande ingett den 23 juli 2020 –El Corte Inglés/EUIPO – Ou (-Vpro)	32
2020/C 313/47	Mål T-492/20: Överklagande ingett den 24 juli 2020 – S. Tous mot EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)	33
2020/C 313/48	Mål T-499/20: Talan väckt den 10 augusti 2020 – Banco Cooperativo Español mot SRB	33
2020/C 313/49	Mål T-877/19: Tribunalens beslut av den 25 juni 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler mot EUIPO – Tigges (TOOLINEO)	35

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2020/C 313/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 304, 14.9.2020

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 297, 7.9.2020

EUT C 287, 31.8.2020

EUT C 279, 24.8.2020

EUT C 271, 17.8.2020

EUT C 262, 10.8.2020

EUT C 255, 3.8.2020

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Dresden – Tyskland) – hapeg dresden gmbh mot Bayrische Strasse 6-8 GmbH & Co. KG

(Mål C-137/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Frihet att tillhandahålla tjänster – Direktiv 2006/123/EG – Bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka det föreskrivs ett lägsta arvode för ingenjörer och arkitekter)

(2020/C 313/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Dresden

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* hapeg dresden gmbh*Motpart:* Bayrische Strasse 6-8 GmbH & Co. KG**Avgörande**

Artiklarna 15.1, 15.2 g och 15.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden tolkas på så sätt att den utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det i avtal med arkitekter och/eller ingenjörer inte är tillåtet att avtala ett arvode som är lägre än lägsta tillåtna ersättning enligt arveroderingsförordningen för arkitekter och ingenjörer i nämnda nationella bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT C 268, av den 30.7.2018.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 29 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – DŚ / Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

(Mål C-522/18) ⁽¹⁾*(Begäran om förhandsavgörande – Det saknas anledning att döma i saken)*

(2020/C 313/03)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i det nationella målet

Klagande: DŚ

Motpart: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

Ytterligare deltagare i rättegången: Prokuratura Krajowa

Avgörande

Det finns inte längre anledning att döma i saken angående den begäran om förhandsavgörande som framstälts av Sąd Najwyższy (Högsta domstolen, Polen) genom beslut av den 2 augusti 2018 i mål C-522/18.

(¹) EUT C 427, 26.11.2018

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 15 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Okrazhen sad – Vidin – Bulgarien) – Corporate Commercial Bank, i likvidation mot Elit Petrol AD

(Mål C-647/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Civilrättsligt samarbete – Insolvensförfaranden – Retroaktiv ändring av genomförandevillkoren för ömsesidig kompensation som genomförts med ett kreditinstitut i konkurs – Rättsstatsprincipen – Rättssäkerhetsprincipen – Rätt till ett effektivt rättsmedel)

(2020/C 313/04)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Okrazhen sad – Vidin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Corporate Commercial Bank, i likvidation

Motpart: Elit Petrol AD

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som ingetts av Okrazhen sad Vidin (Regiondomstolen i Vidin, Bulgarien), genom beslut av den 15 oktober 2018, ska avvisas.

(¹) EUT C 455, 17.12.2018.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Azienda ULSS n. 6 Euganea mot Pia Opera Croce Verde Padova

(Mål C-11/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 10 h – Artikel 12.4 – Särskilda undantag för tjänstekontrakt – Civilförvarstjänster, räddningstjänster och tjänster för förebyggande av fara – Icke vinstdrivande organisationer eller sammanslutningar – Reguljära och akuta sjuktransporter – Regional lagstiftning som innehåller krav på att i första hand använda sig av samverkan mellan upphandlande myndigheter – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Motiveringsskyldighet)

(2020/C 313/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Motpart: Pia Opera Croce Verde Padova

Ytterligare deltagare i rättegången: Azienda Ospedaliera di Padova, Regione Veneto, Croce Verde Servizi

Avgörande

- 1) Artiklarna 10 h och 12.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en regional bestämmelse enligt vilken offentlig upphandling bara får användas om det inte är möjligt att ombesörja tjänsten att tillhandahålla reguljära sjuktransporter genom samverkan mellan upphandlande myndigheter, under förutsättning att principerna om likabehandling, icke-diskriminering, ömsesidigt erkännande, proportionalitet och öppenhet iaktas vid valet av hur tjänsterna ska tillhandahållas och att valet görs innan kontraktet tilldelas genom offentlig upphandling.
- 2) Artiklarna 10 h och 12.4 i direktiv 2014/24 ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en regional lagstiftning enligt vilken den upphandlande myndigheten är skyldig att motivera sitt val att tilldela ett kontrakt avseende tjänsten reguljära sjuktransporter genom ett anbudsförfarande snarare än att tilldela kontraktet direkt genom en överenskommelse som ingås med en annan upphandlande myndighet.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.5.2019.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 6 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Rieco SpA mot Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

(Förenade måenl C-89/19–C-91/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 12.3 – Nationell lagstiftning som prioriterar upphandling till nackdel för ”in house”-kontrakt – Medlemsstaternas valfrihet vad gäller sättet att tillhandahålla tjänster – Gränser – Nationell lagstiftning enligt vilken det inte är möjligt för en upphandlande myndighet att förvärva andelar i ett organ som ägs av upphandlande myndigheter om förvärvet inte säkerställer att myndigheten får kontroll över detta organ eller vetorätt)

(2020/C 313/06)

Rättegångsspråk: Italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rieco SpA

Motparter: Comune di Lanciano, Ecolan SpA (C-89/19), Comune di Ortona, Ecolan SpA (C-90/19), Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA (C-91/19)

Ytterligare deltagare i rättegången: Comune di Ortona (C-89/19), Comune di Treglio (C-89/19), Autorità nazionale anticorruzione (ANAC).

Avgörande

- 1) Artikel 12.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det för att ingå en intern transaktion, även kallat ”in house”-kontrakt, krävs att det inte är möjligt att tilldela kontraktet genom offentlig upphandling och att den upphandlande myndigheten, under alla omständigheter, kan styrka att den interna transaktionen medför fördelar för allmännyttan.
- 2) Artikel 12.3 i direktiv 2014/24 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som hindrar en upphandlande myndighet från att förvärva andelar i kapitalet i en enhet vars aktieägare är andra upphandlande myndigheter när detta innehav inte säkerställer att myndigheten får kontroll över enheten eller kan utöva vetorätt och när denna upphandlande myndighet avser att i ett senare skede förvärva en ställning där den utövar gemensam kontroll och följaktligen får möjlighet att direkt tilldela denna enhet, vars kapital ägs av flera upphandlande myndigheter, kontrakt.

⁽¹⁾ EUT C 182, 27.5.2019.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 31 januari 2020 – Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) mot Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH eins energie in sachsen GmbH & Co. KG och Europeiska kommissionen

(Mål C-172/19 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Artikel 181 i domstolens rättegångsregler – Miljö – Direktiv 2010/75/EU – Slutsatser i fråga om bästa tillgängliga teknik (BAT) – Genomförandebeslut (EU) 2017/1442 – Stora förbränningsanläggningar – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning – Villkoret direkt berörd ej uppfyllt – Deltagande i den process som ledde till att rättsakten antogs – Förfarandegarantier vid antagandet av rättsakten – Ändrad grund – Grunderna avseende åsidosättande av sökandens processuella rättigheter saknar stöd – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2020/C 313/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (ombud: W. Spieth och N. Hellermann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Deutscher Braunkohlen-Industrie – Verein eV, Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (ombud: W. Spieth och N. Hellermann, Rechtsanwälte) och Europeiska kommissionen (ombud: R. Tricot och A.C. Becker)

Avgörande

- 1) Överklagandet avvisas såsom uppenbart ogrundat.
- 2) Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.5.2019.)

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 16 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl mot Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

(Mål C-368/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 53.2 och 94 i domstolens rättegångsregler – Tillnärming av lagstiftning – Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster – Restriktioner för uppsättning av reläantennor för mobiltelefoni som införts av de lokala myndigheterna – Avsaknad av tillräckliga uppgifter om skälen till varför det är nödvändigt att tolkningsfrågan besvaras för att den nationella domstolen ska kunna avgöra det nationella målet – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2020/C 313/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Vodafone Italia SpA, Lindam Srl

Motparter: Roma Capitale, Regione Lazio, Vodafone Italia SpA, Telecom Italia SpA, Wind Tre SpA, Wind Telecomunicazioni SpA

Övriga deltagare i rättegången: Regione Lazio, Wind Tre SpA, Telecom Italia SpA, Ente Suore Francescane Missionarie del Cuore Immacolato di Maria m.fl., Agenzia Regionale Protezione Ambiente (ARPA), Congregazione delle Religiose di Gesù e Maria

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framstälts av Consiglio di Stato (Högsta förvaltningsdomstolen, Italien) genom beslut av den 2 februari 2018 inte kan tas upp till prövning

⁽¹⁾ EUT C 312, 16.9.2019.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 15 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – SC Banca E SA mot GD

(Mål C-381/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EG – Införande av ett nytt rättsmedel under pågående förfarande – Rättssäkerhets- och effektivitetsprinciperna)

(2020/C 313/09)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Banca E SA

Motpart: GD

Avgörande

Rättssäkerhets- och effektivitetsprinciperna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en processuell bestämmelse som ändrar systemet för rättsmedel i den nationella rättsordningen genom att införa ett nytt rättsmedel och ytterligare en instans och som är tillämplig på en process mellan en konsument och en näringsidkare som redan pågår vid tidpunkten för ändringen, när det nya rättsmedlet är öppet för såväl konsumenten som näringsidkaren.

⁽¹⁾ EUT C 288, 26.8.2019.

Överklagande ingett den 29 maj 2020 av Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 12 mars 2020 i mål T-835/17, Eurofer mot kommissionen

(Mål C-226/20 P)

(2020/C 313/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (ombud: J. Killick, advocaat, G. Forwood, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrad

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara artikel 2 i den omtvistade förordningen ⁽¹⁾,
- i andra hand återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta kommissionen och intervenienten vid tribunalen att ersätta rättegångskostnaderna i överklagandet och i förfarandet vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden anfört fyra grunder.

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att artikel 3.4 i grundförordningen ⁽²⁾ tolkades så att kommissionen har befogenhet att anse att import som representerar en marknadsandel som överstiger 1 procent är "försumbar".
2. Tribunalen gjorde fel i samband med bedömningen att "importvolymen" från Serbien var "försumbar" med avseende på artikel 3.4 i grundförordningen. Tribunalen gjorde särskilt följande fel:
 - 2.1 Felaktig rättstillämpning genom att inkludera priselement i bedömningen av försumbarhet, vilken endast är en kvantitativ bedömning avseende volymer.
 - 2.2 I andra hand, felaktig rättstillämpning genom att inte beakta andra faktorer (särskilt uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande) som (mer exakt) skulle kunna utgöra ett mått på de potentiella effekter som de importerade volymerna kan ha.
 - 2.3 Ytterligare en uppenbart oriktig bedömning och missuppfattning av bevisningen genom konstaterandet att genomsnittspriserna förknippade med volymer som uppgår till en obetydlig marknadsandel, kunde, utan ytterligare bevisning, stödja ett konstaterande att volymen är "försumbar" i detta specifika fall.
3. Tribunalen gjorde fel i samband konstaterandet att "skyddsåtgärder är onödiga" med avseende på artikel 9.2 i grundförordningen. Specifikt gjorde tribunalen följande fel:
 - 3.1 Felaktig rättstillämpning genom konstaterandet att kommissionen kunde avsluta utredningen utan att bedöma potentiell skada.

- 3.2 Felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktig bedömning genom konstaterandet att kommissionen inte överskred sitt utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av artikel 9.2 i grundförordningen.
4. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den konstaterade att kommissionen inte var skyldig att lämna ut uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande i förhållande till den serbiska exportören. Specifikt gjorde tribunalen följande fel:
- 4.1 Felaktig rättstillämpning genom konstaterandet att iakttagandet av Eurofers rätt till försvar inte krävde att uppgifter om prisunderskridande och målprisunderskridande lämnades ut.
- 4.2 Felaktig rättstillämpning genom konstaterandet att klaganden i en antidumpningsundersökning inte kan åberopa de krav som följer av iakttagandet av rätten till försvar.
- 4.3 Felaktig rättstillämpning genom konstaterandet att den omtvistade förordningen uppfyllde kraven enligt principen om god förvaltning i enlighet med artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

-
- (¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 2017, s. 24).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Appeals Service Northern Ireland den 7 april 2020 – VI
mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Mål C-247/20)

(2020/C 313/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Appeals Service Northern Ireland

Parter i det nationella målet

Klagande: VI

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

- 1) Måste ett barn med permanent uppehållsrätt i EES ha en heltäckande sjukförsäkring för att bibehålla uppehållsrätten, i egenskap av självförsörjande person, i enlighet med föreskrift 4.1 i 2016 års förordning?
- 2) Är kravet, i enlighet med föreskrift 4.3 b i 2016 års förordning om immigration (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet) (att ett heltäckande sjukförsäkringsskydd i Förenade kungariket endast är tillgodosett för en student eller självförsörjande person, med avseende på föreskrift 16.2 b ii i 2016 års förordning om immigration (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet), om detta skydd omfattar både den personen och alla hans/hennes relevanta familjemedlemmar), oförenligt med unionsrätten, mot bakgrund av artikel 7.1 i direktiv 2004/38 (¹) och EU-domstolens rättspraxis i punkt 70 i dom C-480/08, Teixeira?

- 3) Efter beslutet i punkt 53 i Ahmad mot Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, anses de ömsesidiga arrangemangen i den gemensamma resezon som införts beträffande sjukförsäkringsskydd mellan Förenade kungariket och Republiken Irland vara "ömsesidiga arrangemang", och utgör de därmed en heltäckande sjukförsäkring i enlighet med föreskrift 4.1 i 2016 års förordning?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 2004, s. 77).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15 juni 2020 –
Thelen Technopark Berlin GmbH mot MN**

(Mål C-261/20)

(2020/C 313/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Thelen Technopark Berlin GmbH

Motpart: MN

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av unionsrätten, särskilt artikel 4.3 FEU samt artiklarna 288 tredje stycket och 260.1 FEUF, att artikel 15.1, 15.2 g och 15.3 i direktiv 2006/123 om tjänster på den inre marknaden (¹) har direkt effekt inom ramen för ett pågående rättsligt förfarande mellan privatpersoner, på så sätt att de nationella bestämmelser inte får tillämpas vilka står i strid med direktivet och anges i 7 § i Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (den tyska arvodestaxan för arkitekt- och ingenjörstjänster, HOAI), enligt vilken de i denna arvodestaxa fastställda minimipriserna för arkitekters och ingenjörers planerings- och övervakningstjänster är bindande – bortsett från vissa undantag – och en överenskommelse om arvoden i avtal med arkitekter eller ingenjörer vilken understiger minimipriserna är ogiltig?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande:
- a) Strider Förbundsrepubliken Tysklands reglering av bindande minimipriser för arkitekters och ingenjörers planerings- och övervakningstjänster i 7 § HOAI mot den etableringsfrihet som tillerkänns genom artikel 49 FEUF eller mot andra allmänna principer inom unionsrätten?
- b) För det fall fråga 2a besvaras jakande, ställs följande fråga: Följer det av ett sådant åsidosättande att de nationella bestämmelserna om bindande minimipriser (här 7 § HOAI) inte får tillämpas i ett pågående rättsligt förfarande mellan privatpersoner?

(¹) EUT L 376, 2008, s. 36

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hof van beroep Antwerpen (Belgien) den 15 juni 2020 – FN mot Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

(Mål C-265/20)

(2020/C 313/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep Antwerpen

Parter i det nationella målet

Klagande: FN

Motparter: Universiteit Antwerpen, Vlaamse Autonome Hogeschool Hogere Zeevaartschool, PB, ZK, NG, ZN, UM

Tolkningsfråga

Ska klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, som ingicks den 18 mars 1999 och som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, och klausul 4.1 i ramavtalet om deltidarbete, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG⁽²⁾ av den 15 december 1997 om ramavtalet om deltidarbete undertecknat av UNICE, CEEP och EFS, tolkas så, att den utgör hinder för att ett universitet, på grundval av en nationell bestämmelse (artikel 91 i universitetsdekretet) enligt vilken fristående akademisk personal som arbetar heltid ska erbjudas en fast tjänst och personal som arbetar deltid kan erbjudas antingen en fast tjänst eller tillfällig anställning för förlängningsbara perioder på högst sex år, tillåts att

- 1° under tjuugo års tid, med stöd av dess utrymme för skönmässig bedömning, anlita en universitetsprofessor medelst ett tjugotal på varandra följande kortvariga deltidanställningar, baserade på anställningsavtal och tjänsteföreskrifterna, på ett till tre år, utan någon begränsning av det totala antalet förlängningar, trots att andra kolleger med jämförbara uppgifter har fått en fast heltidstjänst?
- 2° i sina tjänsteföreskrifter endast fastställa en allmän gräns på en arbetsgrad på minst 50 procent för att komma i fråga för fast anställning, utan att ange något kriterium för att besluta om den deltidanställda personal som arbetar 50 procent eller mer ska erbjudas en fast tjänst eller tillfällig anställning?
- 3° fastställa en deltidanställd universitetsprofessors arbetsgrad med stöd av sitt obegränsade ”utrymme för skönmässig bedömning”, utan att fastställa några objektiva kriterier och utan att göra någon objektiv mätning av arbetsbelastningen?
- 4° neka en tillfälligt deltidanställd universitetsprofessor – när dennes anställning på grund av universitetets ”utrymme för skönmässig bedömning” inte längre förnyas – rätten att göra gällande att de tidigare arbetsvillkoren utgjorde en form av missbruk, eftersom han så att säga gång efter gång har godkänt dessa villkor genom att utföra det arbete som ålagts honom, och därmed förverkat unionsrättens skydd?

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 43.

⁽²⁾ EGT L 14, 1998, s. 9.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 24 juni 2020 – UM

(Mål C-277/20)

(2020/C 313/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Sökande: UM

Svarande: HW i egenskap av dödsboförvaltare för dödsboet efter ZL, Marktgemeinde Kötschach-Mauthen, Finanzamt Spittal Villach

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 3.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ⁽¹⁾ tolkas så, att ett gåvoavtal vid dödsfall är att jämställa med ett arvsavtal i en mening som avses i denna bestämmelse när gåvoavtalet, som gäller en tomt i Österrike, har ingåtts mellan två tyska medborgare med hemvist i Tyskland, om det i avtalet fastställs att gåvotagaren, efter det att gåvogivaren har avlidit, med stöd av detta avtal och gåvogivarens dödsbevis har en fordringsrätt gentemot dödsboet avseende inskrivning i fastighetsregistret av sin äganderätt, det vill säga utan att detta involverar den myndighet som handlägger arvet?

2) För det fall att föregående fråga ska besvaras jakande:

Ska artikel 83.2 i förordning nr 650/2012 tolkas så, att denna bestämmelse även reglerar giltigheten av ett lagval som gjorts före den 17 augusti 2015 för ett gåvoavtal vid dödsfall som kvalificeras som arvsavtal i enlighet med artikel 3.1 b i förordning nr 650/2012?

⁽¹⁾ EUT L 201, 2012, s. 107.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den 29 juni 2020 – K mot Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)

(Mål C-285/20)

(2020/C 313/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i det nationella målet

Klagande: K

Motpart: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 65.2 och 65.5 i förordning nr 883/2004 ⁽¹⁾ tolkas så, att en helt arbetslös person som under tiden som denne erhåller förmåner i den mening som avses i artikel 11.2 i denna förordning i den behöriga medlemsstaten och/eller innan anställningsförhållandet upphör, flyttar till en annan medlemsstat, har rätt till arbetslöshetsersättning enligt lagstiftningen i den medlemsstat i vilken denne är bosatt?
2. Har det härvid betydelse av vilka skäl, till exempel familjeskäl, denna person flyttar till en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av systemen för social trygghet (EUT L 166, 2004, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 7 juli 2020 – UE och HC mod Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank

(Mål C-301/20)

(2020/C 313/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: UE och HC

Motpart: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Verlassenschaft des VJ

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 70.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ⁽¹⁾ (arvsförordningen) tolkas så, att en kopia av intyget som i strid med denna bestämmelse utfärdats på obestämd tid och som inte har uppgifter om ett förfalldatum är
 - a. giltigt på obestämd tid, eller
 - b. endast är giltigt under en period av sex månader från datumet för utfärdandet av de bestyrka kopiorna, eller
 - c. endast är giltigt under en period av sex månader från ett annat datum, eller
 - d. ogiltigt och otjänligt för användning i enlighet med artikel 63 i arvsförordningen?
2. Ska artikel 65.1 jämförd med artikel 69.3 arvsförordningen tolkas så, att verkningarna av intyget inträder till förmån för samtliga personer som upptas som arvinge, testamentstagare, testamentsexekutor eller boutredningsman i intyget, innebärande att också den som inte själv ansökt om utfärdandet kan använda intyget i enlighet med artikel 63?

3. Ska artikel 69 jämförd med artikel 70.3 arvsförordningen tolkas så, att den bestyrkta kopian ska erkännas som legitim om kopian är giltig vid det ursprungliga inlämnandet även om den inte längre är giltig vid tidpunkten för myndighetens beslut, eller utgör denna bestämmelse hinder för nationell rätt som ställer krav på att kopian ska vara giltig även vid tidpunkten för beslutet?

(¹) EUT L 201, 2012, s. 107

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 9 juli 2020 – A –
Övrig part: Autorité des marchés financiers**

(Mål C-302/20)

(2020/C 313/17)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Kärande: A

Ytterligare deltagare i rättegången: Autorité des marchés financiers

Tolkningsfrågor

- 1) För det första,
 - a) Ska artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (¹) jämförd med artikel 1.1 i kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan (²) tolkas så, att information om den förestående publiceringen av en tidningsartikel som vidarebefordrar ett marknadsrykte angående en emittent av finansiella instrument kan vara så specifik som det krävs enligt ovannämnda artiklar för att kunna klassificeras som insiderinformation?
 - b) Inverkar det förhållandet att det i den tidningsartikel vars förestående publicering utgör den berörda informationen – i form av marknadsrykte – anges det pris som skulle tillämpas vid ett offentligt uppköpserbjudande på bedömningen av den berörda informationens specifika natur?
 - c) Ska det renommé som den journalist som undertecknat artikeln åtnjuter, anseendet hos det pressorgan som låtit publicera den och den väsentliga inverkan (*i efterhand*) denna publicering fick på priset på de aktier som berörs anses vara faktorer som faktiskt är relevanta för att bedöma den berörda informationens specifika natur?
- 2) För det andra, för det fall sådan information som den som är aktuell i förevarande fall anses kunna uppfylla kravet att den ska vara specifik:
 - a) Ska artikel 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (³) tolkas så, att en journalists röjande för en av dennes sedvanliga informationskällor av den förestående publiceringen av en av honom undertecknad artikel som vidarebefordrar ett marknadsrykte har skett "för journalistiska ändamål"?

- b) Är svaret på denna fråga avhängigt av bland annat huruvida journalisten har blivit informerad om marknadsryktet av denna källa eller ej eller om röjandet av information om den förestående publiceringen av artikeln var till gagn för att från denna källa erhålla klagöranden angående ryktets trovärdighet?
- 3) Ska för det tredje artiklarna 10 och 21 i förordning (EU) nr 596/2014 tolkas så, att det för att avgöra lagligheten eller olagligheten av ett offentliggörande är nödvändigt att bedöma om detta skett "som ett normalt led i fullgörande av tjänst som journalist" i den mening som avses i artikel 10, även om insiderinformation offentliggörs av en journalist "för journalistiska ändamål" i den mening som avses i artikel 21?
- 4) Ska för det fjärde artikel 10 i förordning nr (EU) nr 596/2014 tolkas så, att offentliggörandet av insiderinformation måste vara strikt nödvändig för journalistryrkets utövande och iakttäta proportionalitetsprincipen för att anses ha skett som ett normalt led i fullgörande av tjänst som journalist?

(¹) EGT L 96, 2003, s. 16.

(²) EUT L 339, 2003, s. 70.

(³) EUT L 173, 2014, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Nürnberg (Tyskland) den 21 juli 2020 –
DQ mot Ryanair DAC**

(Mål C-323/20)

(2020/C 313/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Nürnberg

Parter i det nationella målet

Klagande: DQ

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfrågor

- 1) Föreligger "extraordinära omständigheter", i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004 (¹), när personalen vid det lufttrafikföretag som utför flygningen deltar i en fackligt organiserad strejk?
- 2) Är det därvid relevant huruvida denna strejk inletts på grund av att personalen har ställt krav som tidigare inte varit föremål för avtal mellan personalen och det lufttrafikföretag som utför flygningen?
- 3) Är det därvid relevant huruvida denna strejk inletts på grund av ett särskilt agerande från det utförande lufttrafikföretagets sida i samband med de fackliga förhandlingarna?

Målet har avskrivits från domstolens register genom beslut från domstolens ordförande den 7 augusti 2020.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1.)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 22 juli 2020 –
Finanzamt B mot X-Beteiligungsgesellschaft mbH**

(Mål C-324/20)

(2020/C 313/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt B

Motpart: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Giltighetsfrågor

- 1) Följer det, i samband med en tjänst som har tillhandahållits en enda gång och således inte med anknytning till en viss period, redan av avtalet om delbetalningar att tillhandahållandet ger upphov till successiva avräkningar eller successiva betalningar i den mening som avses i artikel 64.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾?
- 2) I andra hand, om den första frågan besvaras nekande: Ska en utebliven betalning, i den mening som avses i artikel 90.1 i mervärdesskattedirektivet anses föreligga, när den beskattningsbara personen vid tillhandahållandet av tjänsten avtalar att den ska betalas genom fem årliga delbetalningar och den nationella rätten, om betalningen görs senare, föreskriver en justering genom vilken den föregående nedsättningen av beskattningsunderlaget enligt denna bestämmelse ska upphävas?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre
(Belgien) den 24 juli 2020 – PR mot Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Mål C-335/20)

(2020/C 313/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail du Brabant wallon, division Wavre

Parter i det nationella målet

Sökande: PR

Motpart: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Tolkningsfrågor

- 1) ”Innebär den omständigheten att en statlig administrativ myndighet har antagit ett beslut om att flytta en asylsökandes obligatoriska registreringsort till ett mottagningscentrum, vars huvudsakliga uppgift består i att underlätta överföringen av asylsökanden till den medlemsstat som är behörig att pröva dennes ansökan om internationellt skydd, vilket har tolkats som en förberedande åtgärd inför den faktiska överföringen, trots att vederbörande har väckt talan om ogiltigförklaring och ansökt om uppskov med verkställigheten av denna avlägsnandeåtgärd vid en nationell domstol, att avlägsnandeåtgärden redan har verkställts i den mening som avses i Dublin III-förordningen ⁽¹⁾?

- 2) För det fall att den frågan ska besvaras jakande: utgör det enda rättsmedel i nationell rätt – till förmån för en asylsökande som anmodats att låta sin ansökan om internationellt skydd prövas i en annan medlemsstat – som har suspensiv verkan, nämligen en ansökan om synnerligen brådskande uppskov med verkställigheten enligt artikel 39/82.4 i lag av den 15 december 1980 om utlänningars inresa, vistelse, etablering och utvisning, inför en omedelbart förestående avlägsnande- eller avvisningsåtgärd, ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 27 i Dublin III-förordningen?”

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Överklagande ingett den 28 juli 2020 av Nord Stream 2 AG av det beslut som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 20 maj 2020 i mål T-526/19, Nord Stream 2 mot parlamentet och rådet

(Mål C-348/20 P)

(2020/C 313/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Nord Stream 2 AG (ombud: L. Van den Hende, advocaat, M. Schonberg, Solicitor, J. Penz-Evren, J. Maly, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut som meddelades av tribunalen (åttonde avdelningen) den 20 maj 2020 i mål T-526/19 Nord Stream 2 mot parlamentet och rådet, i synnerhet punkterna 1, 3, 4 och 6 i avgörandet,
- i den mån domstolen finner det lämpligt med hänsyn till omständigheterna i målet, i första hand ogilla yrkandet om att överklagandet inte kan tas upp till prövning, slå fast att överklagandet kan tas upp till prövning och återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak eller i andra hand, slå fast att den omtvistade åtgärden berör klaganden direkt och återförvisa målet till tribunalen för prövning av rekvisitet personligen berörd eller avgöra den frågan inom ramen för sakfrågan, och
- förplikta rådet och parlamentet att ersätta klagandens rättegångskostnader, inklusive de kostnader som uppkommit vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör genom den första grunden, som består av två delar, gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den tillämpade rekvisitet direkt berörd och när den fann att klaganden inte hade rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 (¹) av den 17 april 2019 (direktivet om ändring).

Det var felaktigt av tribunalen att finna att ett direktiv, inklusive direktivet om ändring, före antagandet av införlivandeåtgärder eller det att fristen för införlivande har löpt ut, inte av sig själv direkt kan påverka den rättsliga situationen för en operatör, vilket nämligen skulle innebära att en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF fjärde stycket inte skulle kunna väckas.

Det var felaktigt av tribunalen att bedöma frågan om medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning ur ett allmänt perspektiv och utan att pröva hur utövandet av detta specifikt skulle komma att påverka klagandens rättsliga situation med hänsyn till föremålet för dennes talan.

Klaganden gör genom den andra grunden gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den bedömde rådets ansökningar om att ta bort vissa handlingar från akten i målet och när den beviljade dessa ansökningar. Det var i synnerhet felaktigt av tribunalen att endast göra denna bedömning utifrån förordning 1049/2001⁽²⁾ om allmänhetens tillgång till handlingar utan att ta hänsyn till om de aktuella handlingarna var uppenbart relevanta för att avgöra tvisten. Det var även felaktigt av tribunalen att tillämpa det restriktiva regelverk som domstolen fastställt med hänsyn till de specifika och särskilda omständigheterna i Ungern mot kommissionen och Slovenien mot Kroatien målen⁽³⁾, på situationer som är av en helt annan karaktär. Tribunalen gjorde slutligen en felaktig rättstillämpning när den fäste stor vikt vid det separata skiljedomsförfarande som inleddes av klaganden enligt energistadgefördraget, vilket inte ens enligt förordning 1049/2001 är relevant för tribunalens bedömning på någon grund.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/692 av den 17 april 2019 om ändring av direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EUT L 117, 2019, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 2001, s. 43).

⁽³⁾ Beslut av den 14 maj 2019, Ungern/parlamentet, C-650/18, ej publicerat, EU:C:2019:438; dom av den 31 januari 2020, Slovenien/Kroatien, C-457/18, EU:C:2020:65.

Överklagande ingett den 30 juli 2020 av Liviu Dragnea av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 12 maj 2020 i mål T-738/18, Dragnea mot kommissionen

(Mål C-351/20 P)

(2020/C 313/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Liviu Dragnea (ombud: advokaterna C. Toby, O. Riffaud, B. Entringer)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet från tribunalen i dess helhet,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (OCM(2018)20575) som sändes till klagandens ombud genom skrivelse daterad den 1 oktober 2018, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar tre grunder till stöd för sitt överklagande.

Första grunden: Åsidosättande av artikel 9.1, 9.2 och 9.4 i Olaf-förordningen⁽¹⁾ och åsidosättande av klagandens rätt till försvar under utredningen, bland annat rätten att bli hörd och iakttagande av oskuldspresumtionen.

Andra grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning i samband med utredningen och i samband med beslutet att inte inleda en utredning avseende genomförandet av Olafs utredning.

Tredje grunden: Åsidosättande av rätten att få tillgång till handlingar rörande Olafs utredning.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).

Beslut meddelat av domstolens fjärde ordförande den 17 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)- Förenade Konungariket) – Sandoz Ltd, Hexal AG mot G.D. Searle LLC, Janssen Sciences Ireland

(Mål C-114/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/23)

Rättegångsspråk: engelska

Domstolens fjärde ordförande har beslutat att avskriva målet.

- ⁽¹⁾ EUT C 152, 30.4.2018.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 3 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – Förfarande inlett av YV, i närvaro av: Krajowa Rada Sądownictwa

(Mål C-537/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/24)

Rättegångsspråk: polska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

- ⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 februari 2020 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de – Spanien) – KA mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social

(Mål C-811/18) ⁽¹⁾

(2020/C 313/25)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

- ⁽¹⁾ EUT C 139, 15.04.2019
-

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-202/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/26)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.05.2019

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-203/19 P) ⁽¹⁾

(2020/C 313/27)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.5.2019.

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd

(Mål C-204/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/28)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.05.2019

Beslut meddelat av ordföranden på domstolens första avdelning den 20 januari 2020 – Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd mot Europeiska kommissionen, Europeiska unionens råd

(Mål C-205/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/29)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 164, 13.05.2019

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Amtsgericht Hamburg – Tyska) – YX mot Eurowings GmbH**

(Mål C-542/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/30)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 353, 11.11.2019

**Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 januari 2020 (begäran om förhandsavgörande från
Handelsgericht Wien – Österrike) – flightright GmbH mot Austrian Airlines AG**

(Mål C-661/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/31)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 406, 2.12.2019.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Ocean Capital Administration m.fl. mot rådet

(Mål T-332/15) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot Iran – Frysning av tillgångar – Förteckning över personer och enheter som omfattas av dessa åtgärder – Sökandenas namn har tagits upp i förteckningen)

(2020/C 313/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Tyskland), och de 31 andra sökande vars namn anges i bilagan till domen (ombud: P. Moser, QC, E. Metcalfe, barrister, och M. Taher, solicitor)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och V. Piessevaux)

Saken

Dels talan grundad på artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2015/556 av den 7 april 2015 om ändring av rådets beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 92, 2015, s. 101) och rådets genomförandeförordning (EU) 2015/549 av den 7 april 2015 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 92, 2015, s. 12), i den mån som dessa rättsakter berör sökandena, och dels talan med stöd av artikel 277 FEUF med yrkande om att det förklaras att rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, 2013, s. 46) och rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013 om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, 2013, s. 1) inte ska tillämpas.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Ocean Capital Administration GmbH och de andra sökande vars namn anges i bilagan ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.)

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – VQ mot ECB

(Mål T-203/18) ⁽¹⁾

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB ålägger ett kreditinstitut för åsidosättande av artikel 77 a i förordning (EU) nr 575/2013 – Metoder för offentliggörande på ECB:s webbplats – Artikel 18.6 i förordning nr 1024/2013 och artikel 132.1 i förordning (EU) nr 468/2014)

(2020/C 313/33)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: VQ (ombud: G. Cahill, barrister)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: E. Koupepidou, E. Yoo och M. Puidokas)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska unionens råd (ombud: I. Gurov och J. Bauerschmidt), Europeiska kommissionen (ombud: L. Armati, A. Steiblytė, K.-P. Wojcik och A. Nijenhuis)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016-0026 av den 14 mars 2018, som meddelats enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63), i den del ECB dels ålade sökanden en sanktionsavgift på 1 600 000 euro, dels fastställde att denna sanktion skulle offentliggöras, utan anonymisering av sökandens namn, på ECB:s webbplats.

Domslut

- 1) Talas ogillas.
- 2) VQ ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB), inklusive de kostnader som hänför sig till det interimistiska förfarandet.
- 3) Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 182, 28.5.2018.)

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Crédit agricole mot ECB

(Mål T-576/18) (¹)

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB påfört ett kreditinstitut – Artikel 26.3 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 – Pågående åsidosättande av kapitalbaskraven – Överträdelse genom oaktsamhet – Retroaktiv tillämpning av mindre ingripande repressiv lagstiftning – Föreligger inte – Rätten till försvar – Sanktionsavgiftens storlek – Motiveringsskyldighet)

(2020/C 313/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit agricole SA (Montrouge, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla och D. Segoin)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-75 av den 16 juli 2018, som antogs enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till ECB i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 2013, 287, s. 63), om att ålägga sökanden en administrativ sanktionsavgift på 4 300 000 euro, för pågående åsidosättande av kapitalbaskraven enligt artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013, om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1, och rättelser i EUT L 208, 2013, s. 68, EUT L 321 2013 s. 6 och EUT L 20, 2017, s. 3).

Domslut

- 1) Beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-75 som fattats av Europeiska centralbanken (ECB) den 16 juli 2018 ogiltigförklaras i den del som Crédit agricole SA åläggs en administrativ sanktionsavgift på 4 300 000 euro.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Crédit agricole ska bära sina rättegångskostnader.
- 4) ECB ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 436 av den 3.12.2018.)

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Crédit agricole Corporate and Investment Bank mot ECB

(Mål T-577/18) (¹)

(Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag – Artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 – Administrativ sanktionsavgift som ECB påfört ett kreditinstitut – Artikel 26.3 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 – Pågående åsidosättande av kapitalbaskraven – Överträdelse genom oaktsamhet – Rätten till försvar – Sanktionsavgiftens storlek – Motiveringsskyldighet)

(2020/C 313/35)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Crédit agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Champsaur och A. Delors)

Svarande: Europeiska centralbanken (ombud: C. Hernández Saseta, A. Pizzolla och D. Segoin)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av ECB:s beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-76 av den 16 juli 2018, som antogs enligt artikel 18.1 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till ECB i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63), om att ålägga sökanden en administrativ sanktionsavgift på 4 300 000 euro, för pågående åsidosättande av kapitalbaskraven enligt artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013, om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1, och rättelser i EUT L 208, 2013, s. 68, EUT L 321, 2013, s. 6 och EUT L 20, 2017, s. 3).

Domslut

- 1) ECB:s beslut ECB/SSM/2018-FRCAG-76 av den 16 juli 2018, ogiltigförklaras i den del den påför Crédit agricole Corporate and Investment Bank en administrativ sanktionsavgift på 300 000 euro.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Crédit agricole Corporate and Investment Bank ska bära sina rättegångskostnader.
- 4) BCE ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 436, 3.12.2018.

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easystem)

(Mål T-20/19) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket mediFLEX easySTEP – Äldre EU-figurmärke Stepeasy – Relativa registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 313/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ombud: M. Centell, advokat)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland) (ombud: K. Landes, advokat)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 november 2018 (ärende R 77/2018–4), avseende ett invändningsförfarande mellan Pablosky och Docprice.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 8 november 2018 (ärende R 77/2018–4), avseende ett invändningsförfarande mellan Pablosky och Docprice, ogiltigförklaras i den del det avser "kläder" och "huvudbonader" i klass 25, i den mening som avses i Niceöverenskommelsen.
- 2) Docprices överklagande till överklagandenämnden vid EUIPO ogillas i den del det avser de varor som anges i punkt 1.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 82, 4.3.2019.

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Pablosky mot EUIPO – docPrice (mediFLEX easySTEP)(Mål T-21/19) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket mediFLEX easySTEP – Äldre EU-figurmärke Stepeasy – Relativa registreringshinder – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2020/C 313/37)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Pablosky, SL (Madrid, Spanien) (ombud: M. Centell, advokat)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo, H. O'Neill och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: docPrice GmbH (Koblenz, Tyskland) (ombud: K. Landes, advokat)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 november 2018 (ärende R 76/2018-4), avseende ett invändningsförfarande mellan Pablosky och Docprice.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 8 november 2018 (ärende R 76/2018-4), avseende ett invändningsförfarande mellan Pablosky och Docprice, ogiltigförklaras i den del det avser "kläder" och "huvudbonader" i klass 25, i den mening som avses i Niceöverenskommelsen.
- 2) Docprices överklagande till överklagandenämnden vid EUIPO ogillas i den del det avser de varor som anges i punkt 1.
- 3) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 4) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 82, 4.3.2019.

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Scorify mot EUIPO – Scor (SCORIFY)(Mål T-328/19) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket SCORIFY – Äldre EU-ordmärket SCOR – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2020/C 313/38)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Scorify UAB (Vilnius, Litauen) (ombud: advokaten V. Viešūnaitė)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Botis och H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Scor SE (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna T. de Haan och C. de Callatay)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 26 mars 2019 (ärende R 1639/2018-4) om ett invändningsförfarande mellan Scor och Scorify

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) Scorify UAB ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 246, 22.7.2019.)

Tribunalens dom av den 8 juli 2020 – Essential Export mot EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (TOTU)

(Mål T-633/19) (¹)

(”EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurmärke som påstås innehålla ordelementet ’TOTU’ och som är rött och svart – Äldre EU-figurmärkena TOTTO – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001”)

(2020/C 313/39)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Essential Export SA (San José, Costa Rica) (ombud: advokaten A. B. Padiál Martínez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Shenzhen, Kina)

Saken

Överklagande av det beslut som EUIPO:s andra överklagandenämnd meddelade den 22 juli 2019 (ärende R 362/2019-2), avseende ett invändningsförfarande mellan Essential Export och Shenzhen Liouyi International Trading.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Essential Export SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 383, 11.11.2019.)

Tribunalens beslut av den 22 juni 2020 – Sherpa Europe mot EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA NEXT)

(Mål T-170/19) ⁽¹⁾

(EU-varumärken – Invändningsförfarande – Invändningen återkallas – Anledning saknas att döma i målet)

(2020/C 313/40)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sherpa Europe, SL (Erandio, Spanien) (ombud: advokaten M. Esteve Sanz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. García Murillo och M.J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos, Spanien)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades den 10 december 2018 av andra överklagandenämnden vid EUIPO (ärende R 523/2017-2) angående ett invändningsförfarande mellan Núcleo de comunicaciones y control och Sherpa Europe.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i målet.
- 2) Sherpa Europe, SL ska bära sina egna rättegångskostnader och ska ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) Núcleo de comunicaciones y control, SL ska bära sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 155 av den 6.5.2019.)

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 24 juni 2020 – Price mot rådet

(Mål T-231/20 R)

(”Interimistiskt förfarande – Område med frihet, säkerhet och rättvisa – Beslut (EU) 2020/135 – Avtalet om Förenade kungarikets utträde ur unionen och Euratom – Förlust av unionsmedborgarskap – Begäran om uppskov med verkställigheten – Uppenbart att talan i första instans ska avvisas – Avvisning – Hänskjutande till domstolen – Bristande behörighet”)

(2020/C 313/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: David Price (Dorat, Frankrike) (ombud: advokaten J. Fouchet)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bauer, R. Meyer och M.-M. Joséphidès)

Saken

Dels en talan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om delvis uppskov med verkställigheten av rådets beslut (EU) 2020/135 av den 30 januari 2020 om ingående av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 2020, s. 1) och av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 2020, s. 7), i den mån dessa rättsakter innebär att det inte är möjligt för klaganden att behålla sitt unionsmedborgarskap, eller åtminstone av artikel 127.1 b i nämnda avtal, dels en talan med stöd av artikel 256.3 andra stycket FEUF med yrkandet om att målet ska vilandeförklaras och hänskjutas till EU-domstolen för tolkningsfrågor.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Frågan om rättegångskostnader anstår.

Överklagande ingett den 20 juli 2020 – Sony Interactive Entertainment Europe mot EUIPO –Wong (GT RACING)

(Mål T-463/20)

(2020/C 313/42)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: S. Malynicz, QC och advokaten M. Maier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wai Leong Wong (Glasgow, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket GT RACING – Registreringsansökan nr 17 138 033

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 maj 2020 i ärende R 1612/2019-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, eftersom omsättningskretsen inte har identifierats.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, eftersom överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av kännetecknen.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, eftersom överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning vid jämförelsen av varor i klass 9, 16 och 28 som omfattas av det äldre varumärket och varor i klass 18 som omfattas av det omtvistade EU-varumärket.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b och 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001, eftersom bevisningen om hur omsättningskretsen sannolikt uppfattar det äldre EU-varumärket inte har beaktats.
- Underlåtenhet att beakta de andra omständigheter som åberopats inom ramen för ovannämnda invändningar enligt artikel 8.1 b och 8.5.
- Det var fel av överklagandenämnden att inte inse att de omständigheter som den fastställt var tillräckliga för att styrka "goodwill", vilseledande framställning och skada enligt de i Förenade kungariket tillämpliga reglerna om renommésnyltning.
- Underlåtenhet att beakta de andra rekvisiten enligt de tillämpliga reglerna om renommésnyltning i förhållande till artikel 8.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 20 juli 2020 – LF mot kommissionen**(Mål T-466/20)**

(2020/C 313/43)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* LF (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 11 september 2019, varigenom sökanden inte beviljades utlandstillägg, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund som avser åsidosättande av artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen.

Överklagande ingett den 27 juli 2020 – Alteryx mot EUIPO – Allocate Software (ALLOCATE)**(Mål T-476/20)**

(2020/C 313/44)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Alteryx, Inc. (Irvine, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: A. Poulter och M. Holah, Solicitors)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Allocate Software Ltd (London, United Kingdom)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* EU-ordmärket "ALLOCATE" – EU-varumärke nr 6 740 658*Förfarande vid EUIPO:* Upphävandeförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 25 maj 2020 i ärende R 1709/2019-4**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- upphäva annulleringsenhetens beslut,
- förplikta motparten att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens kostnader, inklusive kostnader hänförliga till ärendet i överklagandenämnden, och
- för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar i målet, förplikta denne att bära sina rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 a och artikel 18 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 94.1 i Europaparlamentet och rådets förordning (EU) 2017/1001 i den mån överklagandenämnden inte angav de skäl på vilka beslutet grundar sig.

Överklagande ingett den 6 augusti 2020 – Eos Products Sàrl mot EUIPO (Formen på en sfärisk behållare)**(Mål T-489/20)**

(2020/C 313/45)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Klagande:* Eos Products Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten S. Stolzenburg-Wiemer)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om tredimensionellt EU-varumärke (Formen på en sfärisk behållare) – Registreringsansökan nr 15 903 081

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 8 juni 2020 i ärende R 2017/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 23 juli 2020 –El Corte Inglés/EUIPO – Ou (-Vpro)

(Mål T-491/20)

(2020/C 313/46)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J.L. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Kuei-Chin Ou (Taipei, Taiwan)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Vpro – Ansökan om registrering nr 17 741 133

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 30 april 2020 i ärende R 1758/2019-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del som det genom att avslå den invändande partens ansökan fastställde invändningsenhetens beslut i invändningsförfarande B 3 055 001, genom vilket EU-varumärke nr 17 741 133 – Vpro (figurmärke) för varor i klasserna 24 och 25 beviljades, och

— förplikta motparten eller motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) 2017/1001.

Överklagande ingett den 24 juli 2020 – S. Tous mot EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Lámpara)

(Mål T-492/20)

(2020/C 313/47)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: S. Tous, SL (Manresa, Spanien) (ombud: advokaterna D. Gómez Sánchez och J.L. Gracia Albero)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kina)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivningen (Lucas) –Gemenskapsformgivning nr 4422343-0012

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 26 maj 2020 i ärende R 1553/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta innehavaren av den omtvistade formgivningen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande förfarande, samt de kostnader som uppkommit i förfarandena vid annulleringsenheten och den tredje överklagandenämnden.

Grunder

Åsidosättande av artikel 25.1 b och c i rådets förordning (EG) nr 6/2002 (jämförd med artiklarna 6, 7 och 9.2 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001).

Talan väckt den 10 augusti 2020 – Banco Cooperativo Español mot SRB

(Mål T-499/20)

(2020/C 313/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain och P. Biscari García)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att artikel 5.1 i delegerad förordning 2015/63 inte är tillämplig,
- ogiltigförklara det angripna beslutet då det innebär ett åsidosättande av artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och artikel 70 i förordning 806/2014, tolkade mot bakgrund av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen,
- under alla omständigheter fastställa att det angripna beslutet inte kan anses ha retroaktiv verkan från den dag då 2016 års beslut antogs och i konsekvens därmed ogiltigförklara artikel 3 i det angripna beslutet i den mån artikeln föreskriver en sådan verkan,
- i vilket fall som helst förplikta SRB att ersätta Banco Cooperativo Español SA med
 - a) ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan på det belopp som betalades under år 2016 avseende tidsperioden mellan den 23 juni 2016 och det datum då SRB betalar de utestående beloppen, beräknad utifrån Europeiska centralbankens refinansieringsränta (för närvarande 0 %), med tillägg av 3,5 procentenheter,
 - b) alternativt till led a, och endast om domstolen anser att det angripna beslutet är lagenligt men inte kan anses ha retroaktiv verkan, ett belopp motsvarande dröjsmålsräntan på det belopp som betalades under 2016 för perioden mellan den 23 juni 2016 och den 19 mars 2020, från vilket datum det angripna beslutet fick verkan, varvid räntan ska beräknas utifrån Europeiska centralbankens refinansieringsränta (för närvarande 0 %), med tillägg av 3,5 procentenheter,
 - c) alternativt till leden a eller b, ett belopp motsvarande det resultat som sökanden skulle ha uppnått om den i auktionen den 16 juni 2016 hade förvärvat den spanska statens tioåriga obligationer till ett belopp motsvarande förhandsbidragen för 2016, beräknat från den 23 juni 2016 till och med den dag då SRB betalar de utestående beloppen (eller, om domstolen anser att det angripna beslutet är lagenligt men saknar retroaktiv verkan, fram till 19 mars 2020).
- I vilket fall som helst förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Denna talan riktas mot det beslut som Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) fattade den 19 mars 2020 om beräkning av förhandsbidragen för 2016 till Gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2020/16) (det angripna beslutet). Sökanden gör närmare bestämt gällande att SRB menar att det angripna beslutet hade retroaktiv verkan från och med den 15 april 2016, det vill säga det datum då det första beslutet om förhandsbidrag för budgetåret 2016 antogs.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Invändning om rättsstridighet, med stöd av artikel 277 FEUF, med yrkande om att tribunalen ska fastställa att artikel 5.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014, om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44), inte är tillämplig.

— Det görs i detta avseende gällande att artikel 5.1 i den delegerade förordningen:

- a) strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59 genom dess införande av ett beräkningssystem som innebär att ett företag med låg riskprofil måste betala ett lika högt förhandsbidrag som ett företag med en mycket hög riskprofil betalar,

- b) strider mot artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att den på ett omotiverat sätt inskränker svarandens grundläggande rätt till näringsfrihet, och
- c) åsidosätter proportionalitetsprincipen genom att inte ta hänsyn till att vissa av svarandens skulder beräknas dubbelt, vilket genererar en onödigt och oproportionerlig begränsning som är uppenbart omotiverad
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och artikel 70 i förordning 806/2014, tolkade mot bakgrund av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och proportionalitetsprincipen.
- Sökanden gör i detta avseende gällande att de skäl som motiverar att artikel 5.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 inte ska tillämpas tydligt visar att det är nödvändigt att justera sökandens riskprofil till den operativa särställningen hos det samarbetsnätverk sökanden leder, i enlighet med de artiklar som anges ovan. Således ska det angripna beslutet, vars innehåll bygger på en strikt och bokstavig tillämpning av en bestämmelse som inte tar hänsyn till sökandens riskprofil, anses strida mot artikel 103.2 andra stycket i direktiv 2014/59 och, i synnerhet, förordning nr 806/2014, vars artikel 70 om förhandsbidrag hänvisar till bestämmelserna i direktiv 2014/59 och dess genomförandebestämmelse.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av domstolens praxis som möjliggör för att ett beslut ges retroaktivt verkan.
- I detta avseende hävdas att det överklagade beslutet strider mot rättspraxis i den utsträckning som
- a) de syften som enligt SRB kan motivera en retroaktiv tillämpning av det angripna beslutet inte är sådana allmänna intressen som kan motivera en avvikelse från den allmänna principen om att unionens rättsakter inte får tillämpas retroaktivt,
- b) en retroaktiv tillämpning, i vilket fall som helst, varken är oundviklig eller nödvändig för att uppfylla nämnda syften, i den mån det finns mindre betungande alternativ för parterna som garanterar att de uppnås,
- c) sökandens berättigade förväntningar har åsidosatts, till följd av att SRB:s ageranden strider mot de verkningar som avses i tribunalens dom i mål T-323/16.
4. Fjärde grunden: Avseende SRB: s utomobligatoriska ansvar enligt artiklarna 268 FEUF och 340 i FEUF samt artikel 87.3 i förordning 806/2014 för obehörig vinst.
- I detta avseende görs gällande att SRB måste kompensera sökanden till följd av dess utomobligatoriska ansvar för obehörig vinst från upplupen ränta från den tidpunkt då förhandsbidraget för år 2016 betalades – en betalning som, sedan ogiltigförklaringen av 2016 års beslut genom domen i mål T-323/16, inte stödjer sig på något beslut från SRB – tills den slutliga betalningen äger rum eller, alternativt, fram till datumet för det angripna beslutet.

Tribunalens beslut av den 25 juni 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler mot EUIPO – Tigges (TOOLINEO)

(Mål T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Rättegångsspråk: tyska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 61, 24.2.2020

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV